

Nr.
van het arrest

Nr. 2006/1141
van het repertorium

Nr. 1130 P 2004
van het parket-generaal

URBANISATIE

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

tegen

1.
geboren te op
wonende te

beklaagde

vertegenwoordigd door Mr.
advocaat bij de balie van

2. ...

en de feiten sedert 1 mei 2000 strafbaar gesteld bij artikel 146 5° van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening,

De eerste:

handelingen, werken of wijzigingen, omschreven in art. 99 of 101 van het voormeld decreet van 18 mei 1999 (voorheen art. 44 van de Wet van 29 maart 1962 en artikel 42 van het Decreet betreffende de Ruimtelijke Ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996), te hebben voortgezet in strijd met het bevel tot staking, de bekrachtigingsbeslissing, of een beschikking in kort geding,

in casu:

het bevel tot staken d.d. 27 mei 1997, bevestigd in de bekrachtigingsbeslissing d.d. 28 mei 1997 van het Ministerie van de Vlaamse gemeenschap, administratie Ruimtelijke ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen.

De dagvaarding werd overgeschreven ten hypotheke op het hypotheekkantoor te met vermelding onder nr. Kosten: 74,63 euro, get. De Hypotheekbewaarder

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld

- op 22 september 2004 door beklaagde Bart tegen alle schikkingen te zijne laste
- op 22 september 2004 door het Openbaar Ministerie tegen alle schikkingen op strafgebied tegen beklaagde

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door de rechter op 10 september 2004 door de correctionele rechtbank van Tongeren, dewelke als volgt heeft beslist:

Verklaart eerste beklaagde : plichtig aan het hem ten laste gelegde feit en veroordeelt hem hiervoor tot een GELDBOETE van 2.000 euro, verhoogd met 40 opdecimen (x 5) en gebracht op

10.000 euro of een vervangende gevangenisstraf van twee maanden;

Verplicht betichte tevens tot betaling van een bedrag van 10 (tien) euro, verhoogd met 45 opdecimen (x 5) en gebracht op 55 (vijfenvijftig) euro, bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

Legt aan betichte een vergoeding op van 25 euro;

Verwijst de betichte tot de kosten van het geding in totaal berekend op 92,65 euro.

Beveelt herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, meer bepaald de afbraak van de woning met inbegrip van de toegangsweg, alsmede het verbod tot heropbouw van de oorspronkelijke kippenstal zonder de vereiste vergunning binnen een termijn van één jaar vanaf heden, onder verbeurte van een dwangsom van 125 € per dag vertraging in de tenuitvoerlegging van de herstelmaatregel;

Zegt dat, van zodra dit vonnis kracht van gewijsde bekomen heeft, de griffier een uittreksel van dit vonnis dat de naam, de voornamen, het beroep en de woonplaats van eerste beklaagde bevat alsook de vermelding van de rechtbank waardoor het vonnis is gewezen, ter hand zal gesteld worden van de Hypotheekbewaarder melding ervan te maken in de rand van de inschrijving waarin reeds melding gemaakt werd van de dagvaarding;

* * *

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vorderingen;

Gehoord beklaagde in zijn middelen van verdediging ontwikkeld door Mr. , advocaat bij de balie van ;

Gelet op de neergelegde conclusie en stukken;

Overwegende dat de zaak wordt hernomen voor de huidige samenstelling;

Overwegende dat de hogere beroepen, regelmatig naar vorm en termijn, ontvankelijk zijn;

Overwegende dat conform het kantschrift van 23.02.05 van het Openbaar Ministerie, de feiten dienen geactualiseerd te worden als volgt:

"... de feiten thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 99, 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het decreet van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het decreet van 28 september 1999, artikelen 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, artikelen 4 en 10 van het decreet van 13 juli 2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1 maart 2002, artikelen 6 en 7 van het decreet van 8 maart 2002, artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003 ..." de feiten op zich hierdoor niet gewijzigd zijnde;

Overwegende dat conform de vordering van het Openbaar Ministerie de feiten sub I dienen gepreciseerd te worden als volgt:
"van 1 december 1998 tot 18 juni 2003";

Dat beklaagde van deze actualisering en precisering in kennis werd gesteld en hij desbetreffend zijn middelen van verdediging heeft kunnen voordragen;

Overwegende dat na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, de schuld van de beklaagde aan de feiten hem ten laste gelegd en zoals hiervoor geactualiseerd en gepreciseerd bewezen gebleven is, weliswaar op andere motieven dan door de eerste rechter ontwikkeld;

Overwegende dat er geen reden is om de behandeling van de zaak uit te stellen of te schorsen in afwachting van de resultaten van een hangende administratieve procedure voor de Raad van State in verband met de aanvraag tot regularisatievergunning nu deze geen wettelijk beletsel uitmaakt voor de verdere uitoefening van de strafvordering en de behandeling van de zaak door de strafrechter;

Overwegende dat de kwestieuze bouwinbreuken gepleegd werden in een ruimtelijk kwetsbaar gebied, nl. landschappelijk waardevol agrarisch

gebied volgens het gewestplan goedgekeurd bij K.B. van 22.03.78 en niet in agrarisch gebied;

Dat weliswaar in de herstellvordering er in algemene bewoordingen sprake is van een agrarisch gebied (stuk 4, bundel 2) maar in latere brieven van het College van Burgemeester en Schepenen (kaft 1, stuk 35) en het Ministerie van de Vlaamse gemeenschap ROHM (kaft 1, stuk 37 en procedure eerste aanleg stuk 42 ongunstig advies inzake regularisatie en stuk 73) uitdrukkelijk wordt vermeld dat het perceel gelegen is in landschappelijk waardevol agrarisch gebied; dat ter zitting het Openbaar Ministerie aan beklagde ter kennis bracht dat het perceel gelegen is in landschappelijk waardevol agrarisch gebied en beklagde zich hierop dan ook heeft kunnen verdedigen; dat derhalve het Hof niet ingaat op de argumentatie door beklagde in zijn besluiten die er van uitgaat dat het wederrechtelijk opgericht woonhuis gelegen is in een niet kwetsbaar nl. louter agrarisch gebied;

Dat een landschappelijk waardevol agrarisch gebied een agrarisch gebied is met bijzondere waarde en derhalve dient aangezien te worden als een ruimtelijk kwetsbaar gebied in de zin van art. 146 in fine van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (zoals gewijzigd); dat de omschrijving landschappelijk waardevol een concretisering uitmaakt van het begrip "bijzondere waarde"; dat derhalve de instandhouding van deze wederrechtelijk opgerichte woning nog steeds strafbaar is;

Overwegende dat de feiten onder de tenlastelegging sub I betrekking hebben op het instandhouden van een wederrechtelijk opgericht gebouw door het afbreken van een kippenstal en het oprichten van een woning op dezelfde plaats zonder voorafgaandelijke vergunning en geen betrekking hebben op een inbreuk van de stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg zoals door de eerste rechter gemotiveerd;

Overwegende dat de feiten onder de tenlastelegging sub II eveneens bewezen zijn en overigens niet betwist worden door beklagde;

Overwegende dat derhalve de schuld van beklagde aan de feiten sub I en II bewezen is; dat deze feiten gepleegd werden met eenheid van opzet zodat er slechts één straf wordt opgelegd met name de zwaarste;

Overwegende dat rekening houdend met deze elementen, de persoon van beklaagde en zijn blanco strafregister, de omstandigheden en ernst van de feiten, de halsstarrige houding van beklaagde die ondanks bevel tot staking verder bouwt, beklaagde dient bestraft met een geldboete van 400 euro, te vermeerderen met de opdecimen, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden;

Dat deze geldboete beklaagde ervan moet weerhouden in de toekomst dergelijke laakbare handelingen te stellen en hem moet leren de regels van de ruimtelijke ordening te respecteren;

Dat de duur van de gevangenisstraf aangepast is aan de omvang van de geldboete;

Overwegende dat de opschorting gevraagd door beklaagde in ondergeschikte orde, niet wordt toegekend nu deze gunstmaatregel in deze zaak niet van die aard geacht wordt om op adequate wijze beklaagde te wijzen op de ernst van de inbreuk en op zijn verplichtingen en bovendien er geen gevaar is voor enige declassering;

Overwegende dat nu de feiten van oprichting en instandhouding van de woning in landschappelijk waardevol agrarisch gebied bewezen zijn gebleven, dient ingegaan op de herstellvordering desbetreffend van de stedenbouwkundige inspecteur d.d. 21 januari 1999;

Overwegende dat de herstellvordering zowel intern als extern wettig is en op gepaste, aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel beoogt van de gevolgen van de door beklaagde gepleegde misdrijven; dat zij steunt op motieven van een goede ruimtelijke ordening en niet kennelijk onredelijk is terwijl er evenmin een schending is van art 159 G.W.; dat het feit dat de herstellvordering van 21.01.99 in algemene bewoordingen vermeldt dat het niet vergunde gebouw opgericht is in landschappelijk agrarisch gebied en in latere brieven verduidelijkt wordt dat het gelegen is in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, hierdoor de motiveringsplicht niet geschonden is; dat het feit dat door de administratieve overheid geen openbaar onderzoek is bevolen en er geen advies is aangevraagd bij de afdeling Natuur van Amlal in het kader van de regularisatieaanvraag tot het oprichten van een tweede bedrijfswoning naderhand, dit geen schending van het formele zorgvuldigheidbeginsel noch een miskennis van de substantiële vormvereisten betekent; dat immers in het kader

van deze administratieve procedure de Bestendige Deputatie bij beslissing van 10 november 2004 de regularisatieaanvraag heeft geweigerd;

Overwegende dat door de stedenbouwkundige inspecteur geen vordering tot meerwaarde is gesteld zodat het Hof geen andere dan de gevorderde herstelmaatregel kan bevelen; dat het bestuur de beleidsvrijheid heeft bij de keuze van de gevorderde herstelmaatregel doch dergelijke keuze niet aan de rechter toekomt;

Dat de herstellvordering tijdig werd ingesteld en op afdoende wijze is gemotiveerd vanuit de noodwendigheden van een goede ruimtelijke ordening;

Overwegende dat er geen verplichting bestaat voor het Hof om, vooraleer te oordelen omtrent de herstellvordering, advies te vragen aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid; dat er evenmin aanleiding bestaat om dergelijk advies aan te vragen;

Overwegende dat de termijn voor het herstel dient te worden bepaald op 1 jaar vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest om de beklaagde de nodige tijd te verschaffen om zich aan de hem bij dit arrest opgelegde verplichtingen te conformeren;

Dat het volledig herstel in deze zaak inhoudt: de afbraak van de woning met inbegrip van de toegangswegen;

Dat de door de eerste rechter opgelegde verbod tot heropbouw van de oorspronkelijke kippenstal zonder de vereiste vergunning, niet het voorwerp kan zijn van de herstellvordering en derhalve het Hof op dat punt niet ingaat op de herstellvordering;

Overwegende dat het gepast is om een dwangsom op te leggen waarvan het bedrag dient bepaald op 125 EUR per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklaagde wordt overgegaan tot het herstel van de plaats in zijn vorige toestand, zoals boven aangegeven, en dit binnen de opgelegde herstelltermijn, met dien verstande dat die dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde herstelltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend; dat het opleggen van een dwangsom noodzakelijk is om reden dat beklaagde reeds een bevel tot staking langs zich neerlegde;

OM DIE REDENEN:

HET HOF,

Recht doende op tegenspraak,

Gelet op de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 38, 40, 65 strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 154, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 34, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 4 van de wet van 26 juni 2000
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het K.B. van 28 december 1950
- 1385bis gerechtelijk wetboek

Herneemt de zaak;

Verklaart de nogere beroepen onwettelijk;

Actualiseert en preciseert de feiten zoals hiervoor gezegd (pagina 5);

Verklaart de beklaagde schuldig aan de feiten zoals geactualiseerd en gepreciseerd;

Veroordeelt beklaagde voor de vermengde feiten sub I en II tot betaling van een geldboete van VIERHONDERD EURO te vermeerderen met 40 opdecimen en alzo gebracht op TWEEDUIZEND EURO of een vervangende gevangenisstraf van DRIE MAANDEN;

Stelt vast dat de feiten gepleegd werden zowel voor als na 1 januari 2002, doch niet na 29 februari 2004;

Verplicht beklaagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO en VIJFTIG CENT;

Legt aan de veroordeelde een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO;

M.b.t. de herstellvordering;

Beveelt beklaagde de plaats in de vorige staat te herstellen, hetgeen impliceert de afbraak van de woning en de toegangswegen binnen de termijn van EEN JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen één jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige inspecteur, het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklaagde;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebrake blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beklagde, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, tot betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van HONDERD VIJFENTWINTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat;

Veroordeelt de beklagde tot de overige kosten in beide aanleggen, deze aan de zijde van de openbare partij in totaal begroot op 158,41 euro;

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzitting van de TWAALFDE kamer van het HOF
VAN BEROEP te ANTWERPEN op
VIJFTIEN MAART TWEEDUIZEND EN ZES

Waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Substituut-procureur-generaal

Griffier